

Беларусь,
твой народ
гатакаецца
Занацістага,
яснага дня!
М. Багдановіч.

<http://haradok.belarda.org> - сайт нашага рэгіёна

ПОГЛЯД РЕДАКТАРА

ЦІ ПЕРААДОЛЕЮЦЬ УЛАДЫ ЭКАНАМІЧНЫ КРЫЗІС?

Кіраўніцтва краіны неаднаразова заяўляла, што эканамічнага крызісу на Беларусі няма, а ёсць толькі “часовыя цяжкасці”. Аднак негатыўныя з’явы ў эканоміцы працягваюць нарастаць, як снежны камяк. Дэвальвацыя, інфляцыя, шалёны рост цэнаў, дэфіцыт валюты і беларускіх грашовых знакаў – наступствы супярэчлівай грашовай палітыкі ўладаў пагаршаюць і без таго нізкі ўзровень жыцця насельніцтва.

Урад Аляксандра Лукашэнкі раз знаходзіцца ў стане глыбокай разгубленасці. Не здолелі нават як след правесці ўжо сумна вядомую дэвальвацыю. Так, дэвальвацыя беларускага рубля вясной бягучага года выклікала інфляцыю, крызіс крэдытных адносін, рэзкае снежэнне рэальных даходаў насельніцтва. А што яшчэ іншага можна было чакаць пры зніжэнні курса рубля ажно на 56 працэнтаў?

Зараз на Беларусі найбольш шматлікую групу складаюць работнікі, у якіх памер налічаных заробкаў складае каля трохсот долараў па афіцыйнаму курсу або менш за 250 долараў па аднаму з рыначных. Да гэтага прывяло менавіта штучнае павышэнне заробатнай платы адміністрацыйным шляхам па краіне падчас прэзідэнцкай кампаніі 2010 года. Напярэдадні зімы мінулага года былі павялічаны не толькі заробкі работнікам, але і памеры пенсій і іншых выплат. Такое напампаванне эканомікі нічым не забяспечанай грашовай масай стымуляваў інфляцыю, якая ад пачатку года вырасла да 36, 2 працэнтаў, і яе рост не спыняецца і сёння. Па росце інфляцыі Беларусь ужо абганяла ўсе краіны СНД у разы, а па сярэдняй заробатнай плаце адстае ад Малдавіі – самай бяднейшай краіны Усходняй Еўропы (250 долараў у Беларусі супраць 256 долараў у Малдавіі).

Доўгі час лукашэнкава начальства хвалілася сваім паспяховым “рыначным сацыялізмам”. У рэшце рэшт гэта мадэль не вытрымала папулісцкай нагрукі перад выбарамі. Пусты папяровы рубель абясцэнніўся, а цэны імкліва рванулі ўверх – прадаўцы ў магазінах не спраўляюцца пералісваць цэннікі. Лукашэнка, які спачатку абяцаў іх спыніць, вярнуць страчаную “стабільнасць”, цяпер загаварыў

пра лібералізацыю. А “лібералізацыя” найперш палягае ў тым, што яго ўрад і новыя кіраўнікі Нацбанка баяцца вырашаць больш-менш сур’ёзныя пытанні. Як вядома, Лукашэнка сам сабе і ўрад, і галоўны банкір, і парламент, і галоўнакамандуючы. Чыноўнікі самастойна рашэнні прымаць не могуць – паралізавана воля, а Нацбанк увогуле ніколі не меў самастойнасці.

Замест рашучых дзеянняў па ўмацаванні беларускага рубля быў зноў запушчаны механізм эмісіі папяровых грошай. Работнікі цяпер атрымліваюць мільённыя заробкі, за якія можна набраць прадуктаў у магазіне на тыдзень. Ці не наспеў час пазбаўляцца ад паперак-фанцікаў шляхам дэнамінацыі, або неабходна ўвесці новыя грошы, якія стануць сапраўднай нацыянальнай валютай? Напрыклад, у суседняй Латвіі сваю валюту паважаюць – латышскі лат каштуе два долары, а наш рубель за адзін долар па афіцыйнаму курсу пераваліў ужо за пяцітысячную мяжу.

Наогул, дзейнасць грашовай палітыкі з боку ўрада і Нацбанка настолькі супярэчлівая, што яе немагчыма зразумець. Напрыклад, дырэктыўным шляхам увялі гэтак званы “множественный курс доллара”. Пры гэтым афіцыйны курс наблізіўся да рыначнага, “альтэрнатыўныя” курсы ў камерцыйных і ншых дзяржаўных банках адпусцілі. Валюта ў абменніках з’явілася, але для насельніцтва сітуацыя стала зноў нявыгадная: здаць валюту зараз танна, а купіць дорага. Урад разлічваў на тое, што на руках насельніцтва прыблізна ад 15 да 20 мільярдаў долараў і людзі панясуць валюту ў дзяржбанкі. Але ж не панеслі – больш не давяраюць.

Фінансавыя аналітыкі сцвярджаюць, што без вонкавых крэдытаў краіна з крызісу не

выйдзе. Беларусь штогод выдаткоўвае на 15 працэнтаў болей, чым вырабляе, і ўсё гэта краіна бярэ ў крэдыт. МВФ і Еўрасаюз крэдытаў не дадуць, пакуль не будуць выпушчаны з турмаў палітычныя зняволеныя і былыя кандыдаты ў прэзідэнты. Суседняя Расея выдзеліць пазыкі толькі тады, калі алігархічным кланам дазволяць прыватызаваць беларускую дзяржмаёмасць, у тым ліку і нацыянальныя багацці. Але гэта – страта незалежнасці. Прычым сам Аляксандр Лукашэнка і яго атачэнне таксама разумеюць, што могуць страціць рэальную ўладу.

Як жа спыніць разбурэнне беларускай эканомікі? Пакуль што ясна адно – патрэбен надзейны замежны інвестар. Кіраўнікі Беларусі даўно прывычаліся да таго, што крэдытаванне застаецца адзінай крыніцай фінансавання беларускай эканомікі. Паводле міжнародных экспертаў, патрэбы Беларусі ў экстранным фінансаванні – да 6 мільярдаў долараў да канца году. Але хто захоча супрацоўнічаць з узурпатарам і яго бюракратычным рэжымам, калі большую частку замежных крэдытаў ён гадамі выкарыстоўваў на стратныя папулісцкія праграмы ды ўмацаванне свайго іміджу?

Па ўсяму відаць, што магчымасць атрымаць замежныя крэдыты становіцца ўсё менш рэальнай. Пры гэтым не трэба забываць, што ніякі вонкавы інвестар не дапаможа, пакуль не запрацуе ўнутраны. А гэта азначае, што эканамічны крызіс на Беларусі будзе ўсё больш паглыбляцца. Калі ж фінансавы крызіс перарасце ў эканамічны спад, то пятля крызісу будзе зацягвацца і гэты крызіс з эканамічнага непазбежна перарасце яшчэ і ў палітычны.

Аляксандр Шчамлёў.

САМАЗАБЕСПЯЧЭННЕ

З лішкамі прадукцыі— на кірмаш

Сёлетняй восенню ў Віцебску праводзіцца спецыяльны кірмаш, на якім будуць гандляваць установа адукацыі з усёй вобласці. У кастрычніку туды будзе адпраўлена машына і з Шумілінскага аддзела адукацыі. Сельскія школы раёна гатовы падзяліцца з насельніцтвам лішкамі гародніны, вырашчанымі на прышкольных участках.

Кожная сельская школа нашага раёна мае свой участак, ёсць яны і ў некаторых дзіцячых садках. Магчыма не ўсе ведаюць, што школы падпарадкоўваюцца не толькі навучальнаму плану. Райаддзелам адукацыі даводзіцца яшчэ і гэтак званы план нарыхтовак, згодна з якім школам трэба вырасціць і назапасіць неабходную колькасць гародніны. Насамрэч нічога незвычайнага ў гэтым няма – сельскія школы заўсёды займаліся агародніцтвам і садаводствам. Вырошчвалі бульбу, моркву, капусту, цыбулю, буракі. Цэлае лета школьнікі і настаўнікі з дапамогай бацькоў рупяцца на прышкольным участку. Такім чынам агароднінай забяспечваецца школьная сталовая, што несумненна ўплывае на патаненне харчавання. Пры гэтым арганізавана другая за нягата для вучняў, яны маюць магчымасць крыху падзарабіць у вольны час канікул.

Разам з тым дзяржава выдзяляе датацыю на харчаванне дзяцей, у выніку чаго бацькам за паўнацэнны абед даводзіцца плаціць некалькі тысяч рублёў у месяц. Аднак уласныя патрэбы на поўніцу забяспечылі толькі Обальская і Навікоўская школы. Астатнім завозяць прадукты цэнтралізавана з райспажыўтаварыства. Перад дзіцячымі садкамі задачу самазабяспячэння гароднінай паставілі нядаўна. Надоечы першымі пачалі вырошчваць прадукцыю ў Кардонскім, Мішневіцкім і Светласельскім дзіцячых садах. Некаторыя наладзілі прамыя сувязі з вытворцамі прадукцыі. Да прыкладу, Мішкавіцкі дзіцячы сад супрацоўнічае з сялянска-фермерскай гаспадаркай “Крыніца”. Работнікі садка працавалі ў гаспадарцы, каб зарабіць сабе і дзецям на бульбу.

Зараз нарыхтоўка гародніны на зіму ідзе поўным ходам. Ураджай сёлета добры, лішкі прадукцыі можна прадаць і гараджанам. На кірмаш павязуць кабачкі, гарбузы, фасолу, буракі, капусту, бульбу. Выручаныя грошы ад продажу гародніны дазваляць папоўніць пазабюджэтныя рахункі і скараціць бюджэтныя выдаткі.

Алесь Шумскі.

ПРЫМУСОВАЯ ПРАЦА

СТУДЭНТЫ НА ПАЛЯВЫХ РАБОТАХ

Кожны год на палатках шумілінскіх калгасаў працуюць студэнты з навучальных устаноў Віцебска. Сёлета ў наш раён “на бульбу”прыслалі 115 навучэнцаў.

У калгасе “Прыдзвінскі” падбіраюць бульбу хлопцы – першакурснікі Віцебскага дзяржаўнага прафесійна-тэхнічнага ліцэя. 50 ліцэістаў павінны за верасень выкапаць 28 гектараў бульбы, а выкапанае перабраць. Надвор’е стаіць добрае, таму хлопцы ў асноўным завіхаюцца на полі. За дзень можна падбраць 80-100 вёдзер, расцэнкі прымальныя. Стымул для працы ёсць – за месяц абяцалі па 300-400 тысяч рублёў. За такую цяжкую працу гэты зусім сімвалічныя грошы, аднак нейкая надбаўка да мізернай стыпендыі не пашкодзіць.

Жывуць студэнты ў будынку былога швейнага цэха, частка расселена па прыватных кватэрах калгаснікаў. За харчаванне з хлопцаў вылічваюць па пятнаццаць рублёў у дзень.

Прыкладна на такіх умовах працуюць 40 навучэнцаў з Віцебскага індустрыяльна-педагагічнага каледжа ў “Райаграсервісе”. Яшчэ 25

студэнтаў-першакурснікаў дапамагаюць убіраць бульбу ў саўгасе “Мішневічы”.

Разам з тым не зусім зразумела, навошта бульбу ў раёне ўбіраюць уручную. Між іншым, нашы чыноўнікі неаднаразова казалі, што маўляў, з бульбай цяпер спраўляюцца бульбаўборачныя камбайны, а студэнты будуць занятыя ў асноўным на ўборцы гародніны, карняплодаў і лёну. Куды ж падзелася тэхніка, якую дзяржава давала сельгаспрадпрыемствам нашага раёна?

Дарэчы, даволі трывалая практыка 50-х гадоў уцягвання студэнтаў на Беларусі ў “бітву за ўраджай” засталася і дагэтуль. Як бы там ні было, але яна мае і іншы негатыўны аспект: дэзарганізуецца вучэбны працэс. Студэнты не займаюцца цэлы месяц да кастрычніка, пасля чаго трэба “даганяць” распрацаваную вучэбную праграму, што не можа не адбіцца на якасці падрыхтоўкі будучых спецыялістаў.

Многія маладыя людзі, нягледзячы на прымусова-добраахвотны парадак сельгасработ з ахвотай едуць у калгасы на “бульбу”. Аднак не ўсе з іх ведаюць, што падтрыманне такой савецкай “традыцыі” з’яўляецца грубым парушэннем як заканадаўства краіны, так і нормаў міжнароднага права. 41 артыкул Канстытуцыі абвяшчае: “Прымусовая праца забараняецца, акрамя работы або службы, якая вызначаецца прыгаворам

суду ў адпаведнасці з законам або надзвычайным і ваенным становішчам”. Паводле артыкулу 1 Канвенцыі ААН аб скасаванні прымусовай працы, Беларусь як краіна – сябра міжнароднай Арганізацыі працы абавязаная скасаваць прымусовую працу і не прымяняць яе, сярод іншага, “у якасці метаду мабілізацыі

працоўнай сілы для патрэб эканамічнага развіцця”. Прымус навучэнцаў для сельгасработ такаса супярэчыць артыкулу 8 Міжнароднага пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах і артыкулу 5 Канвенцыі ААН аб рабостве.

З усяго відаць, што чыноўнікі аблвыканкаму ў сваёй дзейнасці кіруюцца не законам, а ўласнымі паняццямі і асабістай выгадай.

Алесь Шумскі.

“СВІТАНАК” У ІНТЭРНЭЦЕ

Наша газета стала размяшчаецца на партале <http://kamunikat.org/>, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: <http://kamunikat.org/svitanak.html>, што у каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання яшчэ да з’яўлення газеты на паперы.

АБ’ЯВА

• **Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бясплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то таксама патэлефануйце.**

• **Рэдакцыя «Світанка» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.**

• **Калі парушаны вашы правы спажываўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Світанка».**

• **Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабывкавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.**

СУДОВЫ ПРАЦЭС

ЧАМУ Я НЕ ВЕРУ

Ў АФІЦЫЙНУЮ ВЕРСІЮ ПАДЗЕЙ 11 КРАСАВІКА

ДЗЯРЖАЎНЫЯ І НАБЛІЖАНЫЯ ДА ЎЛАДАЎ СМІ РОБЯЦЬ УСЁ МАГЧЫМАЕ, КАБ ГЭТАЕ НЯВЕР’Е ТОЛЬКІ ЎМАЦОЎВАЛАСЯ. НАВЕШВАННЕ ЯРЛЫКОЎ, НЕДАГАВОРКІ, МАНІПУЛЯЦЫЯ ФАКТАМІ, А ТО І НЕПРЫХА-ВАНАЯ ХЛУСНЯ — АФІЦЫЙНАЯ ПРЭСА, НАБЛІЖАНЫЯ ДА ЎЛАДАЎ ІНФАРМАГЕНЦТВЫ І ШТАТНЫЯ ПРА-ПАГАНДЫСТЫ РОБЯЦЬ УСЁ МАГЧЫМАЕ, КАБ ПАСЕЯЦЬ НЕДАВЕР ДА АФІЦЫЙНАЙ ЖА ВЕРСІІ ПРЫЧЫН ТРАГЕДЫІ Ў МІНСКІМ МЕТРО. ПРЫКЛАДАЎ ШМАТ, ТАМУ СПЫНЮСЯ НА САМЫХ СВЕЖЫХ.

«Мы жылі ў мірнай, спакойнай, радаснай краіне»

На пяты дзень суда па справе тэрактаў дзяржаўнае агенцтва БелТА змясціла каментар пад загалоўкам «Яны ўзарвалі наша быццё». Артыкул вельмі характэрны, бо тут ёсць усё з вышэйпералічанага — ад маніпуляцый да ярлыкоў. Аўтар Максім Гілевіч пачынае з таго, што наўпрост называе абвінавачаных Кавалё-ва і Канавалава тэарыстамі. Хоць права такое мае толькі суд. І не дай бог «Нашай Ніве» такое напісаць -- нас бы зараз жа чакала папярэд-жанне і штраф.

«Мы жылі ў мірнай, спакойнай, радас-най краіне. Выбух у Віцебску здаваўся нам дзіцячым свавольствам. Выбух у Мінску на Дзень незалежнасці — хуліганствам, хай і за-надта жорсткім. Выбух у метро паставіў кроп-ку», — працягвае аўтар. Спецыфічнае, прызна-юся, ўяўленне ў спадара Гілевіча пра спакой і радасць, калі паўсотні параненых у Віцебску і гэтулькі ж ў Мінску падаюцца яму ўсяго толькі свавольствам і хуліганствам. Што тут казаць пра такую «дробязь», як арышт сотняў дэманстрантаў і пасадка ў турму кандыдатаў

у прэзідэнты ў дзень выбараў. Хіба што гэта ўжо стала нормай для «спакойнай і радаснай краіны».

Дробяззю для аўтара аказалася і злёгка зманіць пра ўвядзенне надзвычайных мераў бяспекі на масавых мерапрыемстваў. Ён сцвяр-джае, што «краіна стала другой, падазронай» пасля 11 красавіка. Нагадаем жа яму, што турнікеты і металашукальнікі з’явіліся ў 2008 годзе, пасля «хуліганства» каля стэлы на пра-спекце Пераможцаў.

Далей Максім Гілевіч параўноўвае вынікі расследавання ўзарваных у 1999 годзе жылых дамоў у Маскве і поспехі беларускіх следчых у справе 11 красавіка. Ён цытуе жанчыну, што жыве ў адбудаваным на месцы маскоўскай трагедыі доме. Яна кажа, што жыве з пачуццём невядомасці, не ведаючы, дзе рване ў наступ-ны раз. Аўтар з гонарам кажа, што «ў Мінску спрацавалі інакш». Што паміж выбухам і пер-шым днём суда «ўсяго пяць месяцаў». Я адзін чагосьці не разумею? А як жа афіцыйная версія пра тое, што абвінавачаныя ўжо больш за дзе-сяць гадоў адточвалі сваё чорнае майстэрства?

«У 2006-м галасаваў за Мілінкевіча»

Услед за БелТА адзначылася інфармагенцтва «Інтэрфакс». Гэта з ягонай падачы пайшла гу-ляць на стужках навінаў інфармацыя пра тое, за каго ў 2006 годзе галасаваў абвінавачаны Канавалаў. Тут і пытанне да следчых, на-вошта пра гэта пыталі ў часе допыту. Але яшчэ больш незразумела, навошта было публікаваць менавіта гэты эпізод з пратакола допыту, калі цудоўна вядома, што датычнасці ні Мілінкевіча, ні кагосьці з яго атачэн-ня, ні ўвогуле апазіцыі да трагедыі ў метро няма? Чаму не надрукаваць, што Канавалаў быў у БРСМе? На мінулым тыдні журналіст дзяржаўнага тэлекананала ўжо абвінавачіў апазіцыйных актывістаў у спачуванні да тэарыстаў. Складваецца ўражанне, што хтосьці не спыняе спробаў выкарыстаць тэ-ракт для дыскрэдытацыі апанентаў. Ці можа адцягнуць увагу і падазрэнні ад сябе? У любым выпадку, усё гэта падазрона.

Сямён Печанко.

ВАЛЮТНЫ КРЫЗІС

ЭКС-РУКОВОДИТЕЛЬ БЕЛОРУССКОЙ ФОНДОВОЙ БИРЖИ ВАЛЕРИЙ КРУГОВОЙ УБЕЖДЕН, ЧТО В СЕКРЕТ УКРЕПЛЕНИЯ БЕЛОРУССКОГО РУБЛЯ В АДМИНИСТРАТИВНОМ ВЛИЯНИИ. БЕЛОРУССКИЙ РУБЛЬ УКРЕПЛЯЮТ РУЧНУЮ - С ПО-МОЩЬЮ ТЕЛЕФОННОГО ПРАВА.

Напомним, что в результате торгов на допсессиях Белорусской валютно-фондовой биржи рыноч-ный курс белорусского рубля по отношению к доллару и евро по-немногу приближается к офици-альному.

В чем секрет реанимации белорусской валюты? Экс-руководитель Белорусской фон-

довой биржи Валерий Круговой убежден, что в административном влиянии. «То, что им говорят, то они и представляют, понимаете? Все это ручное управление. Объ-емы сделок на этих дополнитель-ных сессиях торгов - мизерные. И уже это косвенно демонстрирует то, что имеет место административное регулирование. Заявляют:

белорусский рубль укрепляется, доллар падает. Ну не смешите вы людей! Во всем мире доллар рас-тет, идет вторая волна кризиса. Доллар укрепляется повсемест-но, а в одной маленькой Беларуси он, извините, ослабеваает. Ну что сказать? Не нужно быть экспер-том, чтобы сделать вывод, что все это - чушь собачья. Это чисто ад-

министративное регулирование. Только в отличие от других стран, где административное регулиро-вание идет через принятие зако-нов, через распоряжения, здесь по-прежнему действует телефон-ное право. То же самое телефон-ное право, только в экономике», - сказал эксперт в интервью «Радыё Свабода».

НАША ЎЛАДА

ГОСУДАРСТВО ЗАСТАВИТ БИЗНЕС ВЫВЕРНУТЬ КАРМАНЫ

БЕЛОРУССКИЙ БИЗНЕС ПРЕБЫВАЕТ В ЛЕГКОМ ШОКЕ. АЛЕКСАНДР ЛУКАШЕНКО КАК МИНИМУМ ДО КОНЦА ГОДА ОТМЕНИЛ МОРАТОРИЙ НА ПРОВЕРКИ, ОБЪЯВИВ КАМПАНИЮ ПО ИЗЪЯТИЮ ДЕНЕГ В ПОЛЬЗУ ГОСУДАРСТВА. ТЕ-ПЕРЬ СУБЪЕКТЫ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ ЖДУТ НАСТУПЛЕНИЯ АРМИИ КОНТРОЛЕРОВ И ВЗЫСКИВАНИЯ ШТРАФОВ, ДОПОЛНИТЕЛЬНЫХ НАЛОГОВ ИЛИ ПРИНУДИТЕЛЬНЫХ РАЗОВЫХ ОТЧИСЛЕНИЙ.

Наше государство никогда, даже в лучшие годы, не стеснялось до-ить бизнес, выманивая деньги на нужды страны. Теперь же, в пери-од кризиса, власть всерьез берет-ся за «раскулачивание». «Бизнес, предприятия и физические лица, успешно работающие, должны понимать, что сейчас государство надо подставить плечо. Мы имеем беспрецедентный рост цен», — заявил президент. Все доходы, свя-занные с ростом цен, необходимо направить на меры социальной защиты населения: «Это касается как бюджета, так и коммерческих организаций. Там, где образуют-ся сверхдоходы, эти сверхдоходы должны быть изъяты».

Но на самом ли деле белорус-ский бизнес жирует, пока народ и власти переживают тяжелые време-на?

«Бизнес делится с государством через уплату налогов. В Беларуси самая высокая налоговая нагрузка среди стран — партнеров Тамо-женного союза России, Казахста-на. Так что еще нужно государству от бизнеса?», — недоумевает пред-седатель правления Союза пред-принимателей и нанимателей име-ни М.Кунявского Георгий Бадей.

Ряд бизнесменов, по мнению главы Клуба финансовых директо-ров Андрея Карпунина, действи-

тельно могли получить сверхдохо-ды в период нынешнего кризиса, — например, от экспорта белорус-ских продуктов питания. «С точки зрения контролеров большинство импортеров в период апреля-мая также получило сверхдоходы. Они в марте привезли товар, в себе-стоимость которого был заложен курс 3 тысячи рублей за доллар. Но впоследствии при реализации этого товара они провели перео-ценку, заложив курс 6 тысяч, и по-лучилось, что у них 100% наценка и 100% рентабельности. Конечно, многие субъекты хозяйствования, может быть, заработали на раз-нице цен больше, чем могли бы при стабильной экономической ситуации. Но это был кратко-срочный всплеск. Никто не гово-рит о сверхдоходах предприятий в долгосрочном периоде. В конце концов, высокий размер прибыли, полученный в течение несколь-ких месяцев, может, лишь покрыл убытки прошлого года, только и всего», — отмечает председатель Клуба финансовых директоров.

Глава Белорусской научно-про-мышленной ассоциации Алек-сандр Швец считает, что кон-тролирующие органы для начала должны внимательно проанали-зировать финансовые результаты предприятий по отраслевому при-

знаку: «Если экспортеры суще-ственно увеличили цены на вну-треннем рынке, не соблюдали адекватность, то это должно быть проанализировано. Причем такие проверки надо провести в тех от-раслях, где были наибольшие ри-ски для субъектов хозяйствова-ния. Не должно быть тотального контроля бизнеса всех форм собственности».

По его мнению, «те государ-ственные экспортеры, которые получили излишнюю вырчку за счет роста цен, должны само-стоятельно принять решение о каких-то добровольных взносах. Но принуждать частный бизнес делать отчисления — это не вполне законно».

Карпунин убежден, что «в принципе неправильно бить не-государственные предприятия в период, когда многие из них по-терали оборотный капитал, когда почти нет возможности для пере-оснащения путем закупки техно-логического оборудования, когда ставки по кредитам выросли до 50% годовых».

Но в сложившейся ситуации было бы большой наивностью по-лагать, что в ходе выполнения по-ставленной президентом задачи контролеры будут обращать вни-мание на финансовые проблемы

частных предприятий. Ведь даже в лучшие для экономики времена они не стеснялись назначать такие штрафы, которые иногда влекли за собой закрытие бизнеса.

Несмотря на большой нако-пленный «карательный» опыт, контролеры не станут придумы-вать ничего оригинального, счи-тают эксперты. В предыдущие годы КГК и налоговики так под-наторели, что финансовая эф-фективность проверок перестала зависеть от их количества. Так, по информации Комитета госкон-троля, количество проведенных проверок в первой половине 2011 года уменьшилось по сравнению с соответствующим периодом 2010 года на 12,1%. Однако взыскано в бюджет денежных средств на 2,9% больше — 242,6 миллиарда ру-блей. Сумма примененных адми-нистративных штрафов достигла 98,2 миллиарда.

Именно через систему штрафов в период грядущей проверочной кампании контролеры и станут прежде всего заставлять бизнес делиться с государством, причём придираться будут к любым мело-чам, даже к неумышленному на-рушению правил документооборота или бухгалтерского учета.

Андрей КОЖЕМЯКИН.

СУСВЕТ ПРА БЕЛАРУСЬ

НІЯКІХ ПЕРАМОВАЎ

— ДА АМНІСТЫІ І

РЭАБІЛІТАЦЫІ

У Вашынгтоне адбылася прэзэнтацыя дакла-ду “Democratic Change in Belarus: A Framework for Action” (“Дэмакратычныя змены ў Беларусі: Рамкавая праграма дзеяння”).

Гэты дакумэнт супольна падрыхтавалі экс-парты Цэнтру аналізу эўрапейскай палітыкі і арганізацыі Freedom House. Даклад зьмяшчае рэкамендацыі як заходнім палітыкам, так і бела-рускай апазіцыі і грамадзянскай супольнасьці, што рабіць і як рабіць дзеля дэмакратычных пераменаў у Беларусі.

Аўтары дакладу зыходзяць з таго, што пазыцыі **Аляксандра Лукашэнкі** на сёньняшні дзень най-слабейшыя і найбольш уразьлівыя, чым калі раней. Аналітыкі і эксперты падкрэсьліваюць важнасьць скаардынаваных дзеяньняў Злучаных Штатаў і Эўрапейскага Зьвязу для рыхтаваньня беларускай будучыні без Лукашэнкі.

Даклад “Дэмакратычныя змены ў Беларусі” адыходзіць ад многіх ранейшых праграм, якія разглядалі палітыку Захаду ў адносінах да Беларусі ў прывязцы да расейскага фактару. “Заверша-ныя няўдачаю захады Эўразьвязу напярэдадні мінулых выбараў у Беларусі даводзяць, што **Лука-шэнка ня здатны весьці сваю краіну ў Эўропу**, — заявіў віцэ-прэзыдэнт Атлянтычнай рады Дэй-ман Уілсан. – Ён ня будзе тым лідэрам, зь якім Злучаныя Штаты і Эўропа могуць працаваць для рэалізацыі рэформаў у Беларусі. Гэта безнадзей-на. І, па-другое, даклад умацоўвае ў перакананьні, што нам спраўды патрэбна палітыка ў адносінах да Беларусі, не такая палітыка, якая зьяўляецца адно нечым залежным ад нашай палітыкі ў адносінах з Расеяй. Я спадзяюся, што Вашынгтон і Брусэль ня трапяць у пастку – ня вырашаць не чыніць ціску на Менск, баючыся, што такі ціск будзе выштурхоўваць Беларусь у маскоўскія рукі”.

Рэгіянальны погляд на беларускую сытуацыю падаў у часе пятнічнай прэзэнтацыі дакладу намесьнік міністра замежных справаў Польшы **Кшыштаф Станоўскі**. Паводле яго словаў, у выпадку Беларусі як дыктатуры, што мяжуе з НАТО і краінамі Эўразьвязу, эўрапейская за-ангажаванасьць матывуецца каштоўнасьцямі і аспектам агульнай бяспекі: “Першая прычы-на – каштоўнасьці. Каштоўнасьці, якія мы ад-стойваем, каштоўнасьці, якія так важныя для ЗША і для Эўропы і асабліва для такіх краінаў, як Польшча. Яшчэ адна прычына, – на працягу дзесяцігодзьдзяў мы лічылі, што нашая бясьпе-ка зьвязаная з танкамі, з салдатамі ў амуніцыі, з ракетамі. Пазьней мы пачалі разумець, што бясь-пека зьвязаная таксама з эканомікаю, асабліва ле-тась мы пачалі лепш разумець, што нашая бясьпе-ка наўпрост зьвязаная з тым, як кіруюцца краіны, з магчымасьцю людзей вырашаць свой лёс”.

Паводле Станоўскага, Польшча як краіна, што старшыняе цяпер у Эўразьвязе, чакае ад Беларусі “вызвалення і рэабілітацыі ўсіх апазыцыйнікаў, пачатку перамоваў паміж афіцыйнымі асобамі і лідэрамі апазіцыі, а затым правядзеньня выбараў”. “І толькі пасля сумленных выбараў можа быць выпісваньне чэкаў, ніякіх чэкаў да выбараў. **Ніякіх перамоваў – да амністыі і рэабілітацыі**. Гэта павінны быць асноўныя правілы”.

Заклік ніякім спосабам не падтрымліваць Лука-шэнкавага рэжыму фінансава знайшоў падтрым-ку ўва ўсіх выступаўцаў у часе прэзэнтацыі дак-кладу. Аўтары дакумэнту лічаць, што ні пры якіх абставінах МВФ не павінен даваць беларускім уладам новых крэдытаў. Прамоўцы ў Вашынгтоне таксама гаварылі пра неабходнасьць перашкодзіць Лукашэнку ў продажы актываў буйных беларускіх прадпрыемстваў для здабычцы грошай на пад-трыманьне жыццядзейнасьці рэжыму.

Падчас прэзэнтацыі гучалі пытаньні аб тым, што я к прымусяць “апошняга дыктатара Эўропы” пакінуць сваю пасаду. Аўтарамі стратэгіі сыходу Лукашэнкі маюць быць самі беларусы, адзначыў у сваім выступе прэзыдэнт няўрадавай арганізацыі Freedom House **Дэйвід Краймэр**:

“Канчатковая роля тут належыць народу Беларусі, але ёсьць і тая роля, якую мае адыграць Захад, і цяпер, я думаю, ёсьць унікальная маг-чымасьць. Я маю на ўвазе, што Беларусь ніколі дасюль не сутыкалася з такім эканамічным крызісам, а гэта значыць, што Лукашэнка больш уразьлівы сёньня, чым калі раней. Я думаю, гэта відаць зь яго дзеяньняў і паводзінаў. Думаю, надыйшоў час працягваць чыніць ціск, не зьмяк-чаць пазыцыі, бо пры далейшым ціску людзі ўнутры рэжыму могуць вырашыць: “Даволі, нель-га далей ісьці гэтай дарогаю”. І я думаю, найбольш праўдападобны сцэнар, калі людзі ўнутры рэжы-му скажуць, што такі шлях непрымальны, што ён ня можа доўжыцца, што нам патрэбныя пераме-ны. **Няпростым, але відавочным рашэньнем, каб пслабіць ціск, будзе для Лукашэнкі сыход. Куды ён сыдзе? Гэта яго праблема”.**

ПЛАЦІЦЬ ДАЎГІ

ЦІ НАДАРВУЦЬ БЕЛАРУСЬ ЗНЕШНІЯ ПАЗЫКІ?

МВФ ПРАДКАЗВАЕ КРАІНЕ ЦЯЖКІ ПЕРЫЯД ВЫПЛАТЫ ПА ЗНЕШНІХ АБАВЯЗКАХ. УЗРОВЕНЬ ЗНЕШНЯГА ДОЎГУ БЕЛАРУСІ ЗАСТАЕЦЦА КАНТРАЛЯВАНЫМ, АЛЕ ЗДОЛЬНАСЦЬ КРАІНЫ АБСЛУГОЎВАЦЬ ЗНЕШНІЯ АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВЫ БУДЗЕ ЗАЛЕЖАЦЬ АД ДЗЕЙСНАСЦІ МЕР ЭКАНАМІЧНАЙ ПАЛІТЫКІ.

Патрэбнасць краіны ў знешнім фінансаванні, па ацэнцы МВФ, будзе складаць 15,3 млрд. даляраў у 2011 годзе, 13,4 млрд - у 2012 годзе, 14,1 млрд - у 2013 годзе. Пры гэтым эксперты фонду звяртаюць увагу на значны кароткатэрміновы доўг, што падвяргае Беларусь рызыцы, звязанаму з пралангацый доўгу. На пагашэнне гэтага доўгу Беларусі ў гэтым годзе спатрэбіцца 5300000000 даляраў, у 2012 - 4,9 млрд, а затым у перыяд з 2013 па 2016 - па 4,8 млрд.

Згодна з базісным сцэнарам, агульны аб'ём знешняга доўгу будзе працягваць расці ў сярэднетэрміновай перспектыве. Таму, лічаць у МВФ, неабходна рашучая комплексная праграма рэформаў, каб ўзмацніць здольнасць Беларусі абслугоўваць свае абавязацельствы.

Паводле ацэнкі фонду, патэнцыял пагашэння запазычанасці Беларусі будзе заставацца дастатковым, хоць буйное павелічэнне знешняй запазычанасці показвае на наяўнасць істотных рызык.

Пагашэнне Беларуссю крэдытаў МВФ дасягне піка ў 2013 годзе (1,7 млрд даляраў), акрамя таго, існуюць значныя патрэбнасці ў абслугоўванні запазычанасці перад іншымі крэдытарамі. Буйны дэфіцыт фінансавання ў базіснай сцэнары павінен быць папоўнены альбо знешнімі пазыкамі, альбо продажам актываў. З іншага боку, у рамках прапанаванага пакета мер суадносіны знешняга доўгу да ВУП перавысіць 70% ВУП у бягучым годзе, але ў сярэднетэрміновай перспектыве яго траекторыя будзе змяншальнай (55% ВУП у 2016 годзе). Дэфіцыт фінансавання, прагназуемы ў сцэнары карэкціроўкі на 2012-2014 гады, можа быць папоўнены спалучэннем продажу актываў і двухбаковай і шматбаковай фінансавай падтрымкі, патэнцыяна з удзелам МВФ.

Найбольш сур'ёзны рызыка для патэнцыялу пагашэння запазычанасці Беларусі ва ўнутрыэканамічным сектары вынікае з магчымасці пачатку спіралі гіперінфляцыі ў выпадку спробаў паменшыць наступствы крызісу шляхам паслаблення палітыкі. Гэтыя рызыкі можна абмежаваць толькі пры рэалізацыі афіцыйнымі органамі пакета рашучых мер стабілізацыі.

Паводле ацэнак МВФ, банкаўскі сектар Беларусі таксама можа сутыкнуцца з сістэмным крызісам, калі будзе захоўвацца нявызначанасць у эканоміцы. І хоць ўзроўні канфіскацыі ўкладаў пакуль застаюцца кантралюемымі, іх далейшае ска-

рачэнне можа выклікаць цяжкасці ў фінансаванні, асабліва ў дзяржбанках, што звязана з рызыкай нестабільнасці ў банкаўскім сектары, які таксама схільны значнаму рызыцы пралангацыі знешняга доўгу. Па дадзеных МВФ, кароткатэрміновы доўг складае больш за палову знешніх абавязацельстваў банкаўскай сістэмы, зніжэнне схільнасці замежных крэдытараў да рэфінансавання кароткатэрміновага доўгу прывядзе да зніжэння валютнай ліквіднасці ў беларускіх банках.

Крэдытныя рызыка, па ацэнцы экспертаў, звязана з узнікненнем цяжкасцяў ў пазычальнікаў з пагашэннем крэдытаў у замежнай валюце, паколькі валюта для іх недаступная. Гэты рызыка ў цэлым абмежаваны, паколькі крэдыты ў замежнай валюце складаюць толькі 22% усіх крэдытаў, але з'яўляецца некалькі павышаным ў некаторых замежных банках. Сукупная чыстая адкрытая пазіцыя банкаў у замежнай валюце была зачыненая, але патрабаванні банкаў да НБРБ перавышаюць валавыя валютныя рэзервы.

«Комплексны пакет мер карэкціроўкі дасць магчымасць зменшыць многія з гэтых рызык і стабілізаваць банкаўскі сектар, але можа таксама ўзмацніць нагрузку на бюджэт і рызыкі павелічэння Неабслугоўваны крэдытаў. Рэалізацыя надзейнага пакета мер карэкціроўкі адноўіць давер крэдытараў і дапаможа пазбегнуць рызыкі пралангацыі. Павышэнне ў рамках пакета мер працэнтных ставак па актывах ў рублях можа павысіць прывабнасць дэпазітаў у рублях для насельніцтва і дапамагчы спыніць іх скарачэнне», - адзначаюць у МВФ, прызнаючы, што рэалізацыя пакета мер будзе таксама звязана з пэўнымі выдаткамі.

Па-першае, магчыма павелічэнне бюджэтных выдаткаў, так як ўзрасце кампенсация працэнтаў па крэдытах у рамках дзяржпраграм. Таксама існуе рызыка павелічэння неабслугоўваных крэдытаў пры працяглым павышэнні працэнтных ставак. Гэта павелічэнне можа быць істотным, улічваючы буйную долю крэдытаў з якая плавае працэнтнай стаўкай у агульнай суме несубсідіруемых крэдытаў насельніцтва. Уніфікацыя абменнага курсу і пераход на плаваючы рэжым могуць таксама выклікаць дадатковае выніцце дэпазітаў у рублях для куплі зноў даступнай замежнай валюты, што показвае на неабходнасць у жорсткай грашова-крэдытнай палітыцы для аднаўлення даверу да рубля, лічаць эксперты фонду.

РАСІЙСКІЯ І ЎКРАЇНСКІЯ БІЗНЕСМЕНЫ РУШЫЛІ Ў БЕЛАРУСЬ ЗА ДАЎГАМІ

43-ці багацей свету расіянін Міхаіл Фрыдман падаў у суд, каб датэрмінова забраць крэдыт, выдзены «Брэстэнерга». А адна з кампаній 336-га ў спісе Forbes ўкраінца Віктара Пінчука спрабуе выбіць даўгі з Беларускай чыгункі.

Расейскі «Альфа-банк», адным з саўладальнікаў якога з'яўляецца Міхаіл Фрыдман, датэрмінова запатрабаваў ад РУП «Брэстэнерга» усю суму свайго крэдыту ў 30 млн даляраў, падаўшы дзве позовы у Арбітражны суд Масквы.

У верасні таксама былі пададзеныя дзве буйныя позовы да беларускіх прадпрыемстваў з Украіны. Адказчыкам па іх рыхтуецца выступіць Гомельскі вагонарамонтны завод, які ўваходзіць у склад Беларускай чыгункі. Адзін з позваў на 1 млрд рас. рублёў прад'явіла да заводу кампанія «Інтэрапайп Украіна».

Нагадаем, што яшчэ ў жніўні «Альфа-банк», незадаволены тым, што «Брэстэнерга» пратэрмінаваў два плацэжы па вылучаным ў маі 2010 года крэдыту (яго ліміт склаў каля 32 млн даляраў), падаў у Арбітражны суд Масквы дзве позовы аб спагнанні пратэрмінаванай запазычанасці. Адпаведна - на 210 тыс. і 220 тыс. даляраў. Тады ж, з-за таго, што перамовы аб рэструктурызацыі доўгу ні да чаго не прывялі, банк заявіў, што мае намер у бліжэйшы час запатрабаваць датэрміновага пагашэння за ўвесь крэдыт. Па першапачатковых умоў крэдытнага пагаднення тэрмін пагашэння павінен быў наступаць у 2015 годзе.

У выніку «Альфа-банк» так і паступіў - запатрабаваў датэрмінова аддаць грошы. У картатэцы спраў Арбітражнага суда Масквы ў гэты момант знаходзяццазве позовы банка аб спагнанні запазычанасці. Позвы былі зарэгістраваны 15

верасня, пакуль дата іх разгляду не прызначаная. У «Альфа-банку» удакладнілі агенцтву ПРАЙМ-ТАСС, што гаворка ідзе прыблізна аб 30 млн далярах. Судовыя паседжанні па двух папярэдніх позвах пачнуцца ў кастрычніку 2011 года.

У цэлым у першых чыслах верасня адбылося прыкметнае павелічэнне колькасці позваў ад нерэзідэнтаў да беларускіх прадпрыемстваў і ў беларускія гаспадарчыя суды. У жніўні, да прыкладу, як падлічыў «Штодзённік», знаходзілася ў справядстве судоў першай інстанцыі 20 такіх позваў. Да 19 верасня іх колькасць узрасла яшчэ на 13 новых спраў.

Прэтэнзіі да беларускіх суб'ектам гаспадарання маюць кампаніі з Расіі, Украіны, Кіпра, Турцыі, Малдовы, Латвіі, ЗША, Бэліза і Швейцарыі. Сярод найбуйнейшых іскавых патрабаванняў - дзве позовы да Гомельскага вагонарамонтнага заводу ім. М. І. Калініна. Адзін з іскаў на суму амаль 3 млн даляраў у верасні ў Гаспадарчы суд Гомельскай вобласці накіраваў Крукоўскі ваганабудаўнічы завод. Другі на суму 1100000000 расійскіх рублёў, адна са структур ўкраінскага мільярдэра Віктара Пінчука - «Інтэрапайп Украіна».

Цікава, што яшчэ ў ліпені бягучага года было абвешчана аб прыватызацыі Гомельскага вагонарамонтнага заводу і стварэнні на яго базе СП з удзелам таго ж Крукаўскага ваганабудаўнічага заводу. Адпаведны ўказ падпісаў Аляксандр Лукашэнка. У дакуменце пазначаны і тэрміны, да якіх павінна быць створана ЗАТ «Гомельскі ваганабудаўнічы завод» (да 1 снежня 2011 года), а таксама ўмовы. Па іх беларускаму боку будзе належаць 85% акцый, а ўкраінцам, якія пададуць «жывыя» 1460000 даляраў, 15% акцый.

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

МІЛІНКЕВІЧ РЭКАМЕНДУЕ “ПЛАН МАРШАЛА” І ДЫСКУСІЮ Ў ГРАМАДСТВЕ

“БРЭСЦКАЯ ГАЗЕТА” РАСПЫТАЛА СТАРШЫНЮ РУХУ “ЗА СВАБОДУ” АЛЯКСАНДРА МІЛІНКЕВІЧА АБ ЯГО БАЧАННІ ПЕРСПЕКТЫЎ ВЫХАДУ КРАІНЫ З КРЫЗІСУ.

Для Беларусі патрэбны новы «план Маршала»

- Нядаўна я размаўляў з прэм'ер-міністрам Польшчы Дональдам Тускам аб тым, што для еўрапейска-беларускіх адносін патрэбна больш эфектыўная сістэма падтрымкі апазіцыі, абароны правоў чалавека, незалежных медыя і гэтак далей. Казалі аб стварэнні Еўрапейскага фонда падтрымкі дэмакратыі. Еўрапейцы хочуць падтрымліваць у нас дэмакратыю, але ім гэта цяжка зрабіць з прычыны існуючых законаў, якія пераследуюць падобную падтрымку.

Гаворка ішла таксама пра яшчэ больш важным - аб тым, што, мяркуючы па развіцці падзей у нашай краіне, перамены, хутчэй за ўсё, наступяць не сёння, а можа быць, заўтра і ў выніку сур'ёзнага эканамічнага крызісу. Гэта вельмі дрэнна. Крызіс не патрэбен нікому: ні народу, ні ўладзе, ні апазіцыі. Крызіс можа знішчыць эканоміку. І нельга лічыць, што нам трэба дабірацца да ўлады па прыцыпе «чым горш, тым лепш».

Існуе меркаванне: вось замежныя дзяржавы ўтрымліваюць апазіцыю, значыць, яны чыесыці агенты. Але сёння ўлада дзейнічае непаслядоўна, касметычна. І калі мы будзем рабіць перамены, сур'ёзныя рэформы, то патрэбна сур'ёзная падтрымка: рэформы патрабуюць вялікіх грошай, стабілізацыйных фондаў. Таму на Захадзе мы вядзем размову аб так званым «плане Маршала» (план па аднаўленні Еўропы пасля разбурэнняў Другой сусветнай вайны, прапанаваны амерыканцамі - заўв. Аўтара) для Беларусі.

Для рэформаў наш галоўны партнёр пры любой уладзе тут - гэта Еўрапейскі саюз, таму што нам патрэбна мадэрнізацыя эканомікі. Бо нават Расія, якой таксама патрабуецца мадэрнізацыя, імкнецца інтэгравацца ў гэтых пытаннях з Еўропай. Для сяброўства з Еўропай трэба выпусціць усіх палітвязняў і перастаць людзей пераследваць за іншадумства. Ніякія паўмеры не пройдуць.

- Дрэнна, што з постацыялістычных

краін мы прыйдзем да рэфармавання апошнімі. Добра, што мы можам ўлічваць існуючы вопыт іншых. Добры вопыт у славакаў, класны досвед у эстонцаў: яны пры насельніцтве меншым, чым у Брэсцкай вобласці, правялі суперрэформы і цяпер устойлівыя. Ёсць у каго павучыцца. І было б выдатна, каб улада пачала гэта рабіць. Калі не пачне, то будзе вымушаная сысці ў выніку крызісу.

Важна ў барацьбе не разбурыць краіну

- «Усходняе партнёрства» - гэта першая сур'ёзная спроба, ініцыяваная Польшчай і Швецыяй, распрацаваць сістэму ўзаемадзеяння Еўрасаюза з Усходам. Яна арыентавана, перш за ўсё, на наладжванне супрацоўніцтва, абмен вопытам, развіццё моладзевых ініцыятываў, а не на забеспячэнне грашыма. Наша ж улада глядзіць: калі кашалёк худы ў праграмы, значыць, нецікава супрацоўнічаць.

А нам не толькі грошы патрэбныя. Патрэбныя тэхналогіі, ноў-хаў, веды, стажыроўкі. Гэтаму праграма спрыяе, нягледзячы на невялікае фінансаванне. І з Беларуссю ва «Ўсходняга партнёрства» праблемы. Спачатку думалі: калі дыктатура - не бярэм. Але потым пачулі меркаванне, чаму і мы спрыялі, што тут жыве не толькі адзін рэжым, які парушае правы чалавека, але яшчэ 9500000 жывых людзей. І ім гэта трэба, бо ўлада прыходзіць і сыходзіць, а нам тут жыць.

- Еўропа спрабавала рознае ў дачыненні да Беларусі. У 1996 годзе яна ўвяла санкцыі і ізаляцыю. За 13 гадоў гэта нічога не дало: горш з правамі чалавека, горш з медыя, больш людзей у турме па палітычных матывах, больш страху. Еўропа вырашыла памяняць тактыку і пачала дыялог. І дыялог нядрэнна ішоў, дарэчы, пакуль 19 снежня мінулага года ўлада, спалохаўшыся, не сарвалася. Цяпер зноў накіталт палітыка ізаляцыі. А нам жа, беларусам, дрэнна. Нам патрэбна максімальна адкрытая мяжа, супрацоўніцтва трэба.

Заўсёды павінен быць баланс, каб у барацьбе з рэжымам не разбурыць краіну. Ніхто не спрачаецца, што палітыка павінна быць маральнай, але яна павінна яшчэ быць эфектыўнай і перспектыўнай. Можна сесці і за круглы стол, нягледзячы на тое што ўлада здзяйсняла злачынствы.

«БЕЛАРУСЫ МУСЯЦЬ ВЫЙСЦІ СУПРАЦЬ ДЫКТАТАРА АДЗІН РАЗ»

«П а г н а ц ь д ы к т а т а - р а м о ж н а .

Але толькі тады, калі ўвесь народ аб'яднаецца. Тады трэба выйсці, але толькі адзін раз. І гэты адзін раз павінен стаць канцом гэтага чалавека, які здэкуюецца з Беларусі, які давёў яе да такога стану», — заявіў Зянон Пазняк у інтэрв'ю тэлеканалу «Белсат».

Палітык называе самаю важнаю падзеяй у сваім жыцці абвешчанне незалежнасці Беларусі 25 жніўня 1991 г. У гэты

дзень Вярхоўны Савет надаў Дэкларацыі аб суверэнітэце статус канстытуцыйнага акту. «Гэта было нешта неверагоднае, калі пасля Савецкага саюзу, пасля камуністаў мы выйшлі на свежае паветра незалежнай дзяржавы. Гэта не перадаць словамі», — падзяліўся ўспамінамі старшыня Кансерватыўна-хрысціянскай парты БНФ.

«Ёсць такое меркаванне: незалежнасць здабылі, а шчасця — не. Бо рэжым, які існуе ўжо 17 гадоў, нішчыць беларускую нацыю, здэку-

ецца над людзьмі, хлусіць, — гаворыць Зянон Пазняк. — Я павінны сказаць наступнае: шчасце ў нашых руках. Калі б мы не мелі незалежнасці, калі б мы не мелі нашага дому — Беларусі, то мы былі б нікім, у нас не было б перспектывы, мы былі б «бамжамі». Зянон Пазняк таксама павіншаваў усіх гледачоў «Белсату» з 20-мі ўгодкамі Незалежнасці Беларусі.

Belsat.eu